

Baggrunden for det fremsatte forslag fra SF fremstår som værende de sager om udlejere, der lejer meget utidssvarende, ja, nærmest ubeboelige boliger ud, og som pressen har interesseret sig for hen over julen. Venstre har stor sympati for, at SF vil forsøge at hjælpe disse lejere, men jeg må dog stille mig undrende over for store dele af forslaget.

Det grundlæggende problem, som der fokuseres skarpt på, er den såkaldte Låsby-Svendsen-problematik, altså at udlejere lejer dårligt vedligeholdte lejligheder ud og ofte til familier med sociale problemer. Netop denne problematik løses ikke med dette forslag, da frakendelsesordningen jo kun gælder ejere af ejendomme med to eller flere boliger, og problemet med Låsby-Svendsen og andre er netop, at det oftest er enfamiliesejendomme, der udlejes.

Venstre er villig til at tage en drøftelse i Boligudvalget eller hos ministeren om mulige initiativer. Men vi vil understrege, at det er et meget intensivt indgreb at frakende en person muligheden for at udøve sit erhverv, og derfor bør et givet regelsæt kun kunne benyttes i sjældne og enkeltstående tilfælde. I den forbindelse vil jeg understrege, at der er muligheder i det eksisterende regelsæt, som vi umiddelbart finder tilstrækkelige, men vi vil selvfølgelig altid gerne drøfte mulighederne for at gøre tingene bedre.

Det foreliggende forslag fra SF mener vi imidlertid ikke vil forbedre noget, hvorfor vi afviser forslaget.

Kl. 12.20

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg ved ikke, hvorfra Venstres ordfører og for den sags skyld også ministeren har fået den vildfarelse, at forslaget alene skulle være målrettet problemet Låsby-Svendsen. Hvis man åbner øjnene eller følger med i henvendelserne til Boligudvalget, må man vide, at der er en perlerække af eksempler på udlejere, som gang på gang på gang taber sager i huslejenævnet, anker afgørelserne til boligretten, taber sagerne her og sidder afgørelsen overhørig, men alligevel kan fortsætte, fordi de ikke kan blive frakendt retten til at leje ud efter lejelovens bestemmelser. Det er det, der er virkeligheden, og forslaget handler ikke om Låsby-Svendsen. Det handler om et generelt problem på boligmarkedet.

Når Venstre afviser forslaget, kan jeg altså ikke tolke det som andet end en fuldstændig slaphed, en fuldstændig mangel på den konse-

kvens, som man ellers ved festlige lejligheder ynder at hylde. Hvordan i alverden vil Venstre forsvare, at folk, der gang på gang på gang bryder loven, bare kan få lov til at fortsætte? Det er jo konsekvensen af Venstres holdning.

(Kort bemærkning).

Gudrun Laub (V):

Jeg har svært ved at følge hr. Morten Homann, når han kalder det en perlerække af sager, for de har vist ikke meget med perler at gøre.

Der er et helt andet udgangspunkt i bemærkningerne til forslaget, som jeg også synes er temmelig misforstået. SF skriver, at for nærværende er der en voldsom boligmangel, og det er jo helt korrekt, at der er boligmangel i København og vel også i Århus. Men i f.eks. Aalborg har vi jo hørt en del om, at der faktisk er boliger nok, og nogle steder i landet er der overskud af boliger. Det er selvfølgelig det, der gør det vanskeligt at udforme en boliglovgivning, som kan tage højde for de problematikker, der er alle steder i landet, men forslaget fra SF mener jeg altså ikke på nogen måde kan afhjælpe de problemstillinger, der findes.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Nu synes jeg altså, Venstres ordfører bevæger sig ud på et overdrev, hvor jeg slet ikke kan følge med. I denne forbindelse er problemet med bolig mangelen, at der gives endnu større frirum til bolig hajer, og det er jo det, forslaget sætter ind imod.

Jeg vil godt høre, om det ikke er Venstres ordførers holdning, at det ikke noget sted i landet skal være lovligt eller muligt at fortsætte med gang på gang på gang at bryde loven over for sine lejere, men at det skal have konsekvenser. Det kan godt være, det er et større problem de steder, hvor der er boligmangel, og at der vil være flere sager her, men i hele landet skal det vel være sådan, at der skal være konsekvens, og at vi ikke vil acceptere slaphed.

Jeg må sige, at det skuffer og undrer mig meget, at Venstre afviser, at når der er dokumenteret et brud på loven, som der jo er tale om, når det drejer sig om tabte huslejenævns sager, og man ikke én gang, ikke to gange, men gentagne gange sidder huslejenævnets afgørelser overhørig, skal man alligevel have lov til at fortsætte. Det tyder altså på, at der er ét sæt love for én gruppe mennesker og et andet sæt love for folk,